

Багмет К.В.

аспірант ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ»
ВЗАЄМОПРОНИКНЕННЯ СТРАХОВОГО ТА ФІНАНСОВОГО РИНКІВ У
СУЧАСНИХ УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Тенденції та форми розвитку страхового ринку хоча безпосередньо залежать від сучасного стану фінансового ринку, динаміки його функціонування та активності діяльності фінансових посередників. Всеохоплюючі глобалізаційні процеси зумовлюють зростання ризиковості в діяльності як суб'єктів малого та великого бізнесу, домашніх господарств, так і фінансових установ. Це у свою чергу призводить до посилення взаємозалежності між економічними суб'єктами ринкової економіки, об'єктивної необхідності взаємопроникнення страхового та банківського ринків, поєднання діяльності між страховиками та фінансовими інститутами небанківського типу.

Цілком можна стверджувати, що тенденції прискореного розгортання процесів фінансової глобалізації, посилення взаємопроникнення страхового та фінансового ринків зберуться протягом найближчих років, і вони й надалі будуть розглядатися науковцями та економістами як один із найважливіших об'єктивних чинників міжнародного розподілу й перерозподілу фінансових ризиків.

В умовах посилення глобальної фінансової інтеграції змінюються й потреби клієнтів як страхових компаній, банківських установ, так і фінансових інститутів небанківського типу: відбувається їх динамічне зростання, ускладнення, перехід на якісно новий рівень їх задоволення. Це зумовлює посилення глобальної портфельної диверсифікації фінансових установ, виникнення нових комплексних фінансових продуктів, поліпшує фінансування платіжних дисбалансів, підвищує рівень якості обслуговування клієнтів, дає поштовх до створення потужної спільної клієнтської бази.

З іншого боку, страхові компанії виступають на фінансовому ринку як інституційні інвестори, виконуючи функції учасників вже фондового ринку. При цьому органами державного нагляду вводяться обмеження щодо структури та складу інвестиційного портфелю страхових компаній, адже останнім часом процес виходу страховиків на ринок фінансових послуг відбувається досить активно та майже неконтрольовано, що у свою чергу може призвести до кризових явищ у фінансовій системі в цілому.

Не викликає й сумніву той факт, що площа перетину страхового та фінансового ринків постійно збільшується за рахунок використання страховими компаніями специфічних видів перестраховування, а саме облігацій катастроф. Реалії ХХ – п. ХХІ ст. спричинили потребу перегляду ролі, форм участі страховиків у страховому захисту від збитків, пов'язаних зі зростанням кількості та руйнівної сили стихійних природних лих, техногенних катастроф та аварій. Все це змушує страховиків, функціонуючи у релевантному середовищі, гнучко змінювати стратегії управління страховими ризиками, швидко та без додаткових фінансових втрат адаптуватись до нових викликів природного та економічного довкілля.

Наслідками прискореного розвитку багатоваріантних взаємозв'язків між окремими секторами фінансового ринку є те, що у разі виникнення в економіці кризових явищ, першими на собі негативні імпульси в розвитку відчують саме банки та страхові компанії, при чому такий негативний ефект є більшим, ніж якщо б цей вплив відчували фінансові установи окремо. Тому першочерговим фундаментальним питанням є забезпечення макроекономічної стабільності як національних, так і світових фінансових ринків, що неможливе без створення єдиного органу державного нагляду за ринками фінансових послуг – «мегарегулятора». Це дозволить зменшити ймовірність розбалансування основних фінансових і економічних пропорцій, а отже, сприяти стабільності економічного розвитку в цілому.